

Sygn. akt VI U 289/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2021 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)w W.

z dnia 23 czerwca 2020 roku, znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 23 czerwca 2020 roku, znak (...), w ten sposób, że przyznaje M. F. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 13 marca 2020 roku do dnia 10 lipca 2020 roku.

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 289/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia z dnia 23 czerwca 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił M. F. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 marca 2020 roku do 10 lipca 2020 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zgodnie ze zgromadzoną dokumentacją ubezpieczony był niezdolny do pracy w okresie od 8 sierpnia 2019 roku do 5 lutego 2020 roku i ponownie - po przerwie - od 13 marca 2020 roku do 10 lipca 2020 roku. Organ wskazał również, że w oparciu o opinię lekarza orzecznika ZUS należy uznać, że wyżej wymienione okresy podlegają zaliczeniu w jeden okres zasiłkowy i tym samym ubezpieczony wykorzystał 182 dniowy okres zasiłkowy z dniem 5 lutego 2020 roku.

(decyzja z dnia 23 czerwca 2020 roku – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji M. F. wniósł odwołanie, wnosząc o ponowną analizę sprawy, jak również o uchylenie obecnej decyzji.

(odwołanie – k. – 1)

W odpowiedzi, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wniósł o oddalenie odwołania.

(odpowiedź na odwołanie – k – 6)

Sąd ustalił, co następuje:

M. F. był niezdolny do pracy w okresie od 8 sierpnia 2019 roku do 5 lutego 2020 roku z powodu schorzenia o symbolu G70 (miastenia ciężka rzekomoporaźna). Ubezpieczony przebywał wówczas na zasiłku chorobowym. W okresie od dnia 6 lutego do dnia 12 marca 2020 roku ubezpieczony pozostawał zdolny do pracy. Jednakże, 12 marca 2020 roku po dźwignięciu ciężaru podczas wykonywania obowiązków, ubezpieczony doznał nasilonego bólu kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego oraz szyjnego z drętwieniem i osłabieniem siły mięśniowej prawej kończyny górnej. Ubezpieczony był wówczas leczony przez neurologa w ramach zasiłku chorobowego. W związku z tym M. F. okresie od 13 marca 2020 roku do 10 lipca 2020 roku pozostawał niezdolny do pracy z powodu schorzenia o symbolu G56 (mononeuropatie kończyny górnej).

Biegła neurolog J. S. stwierdziła w swojej opinii, że ww. okresy niezdolności do pracy zostały u ubezpieczonego spowodowane różnymi chorobami.

(dowód: zestawienie zaświadczeń ubezpieczonego zewidencjonowane w ZUS – akta organu rentowego; opinia biegłego lekarza sądowego z zakresu neurologii – J. S. k. 37, k. 49)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłej z zakresu neurologii – J. S.. Do sporządzonej przez biegłą opinii zastrzeżenia zgłosił organ rentowy przedkładając opinię lekarza orzecznika ZUS, który podtrzymał swoje stanowisko, że istniejące u ubezpieczonego schorzenia są schorzeniami współistniejącymi i dlatego okresy niezdolności do pracy powinny być zaliczone do jednego okresu zasiłkowego. Dowód z opinii biegłej był niezbędny dla ustalenia, czy niezdolności do pracy były spowodowane schorzeniami tożsamymi, współistniejącymi, czy też są to różne jednostki chorobowe. Dlatego też Sąd zasięgnął opinii uzupełniającej. Biegła w opinii uzupełniającej z dnia 14 marca 2021 roku w sposób kompletny odpowiedziała na zastrzeżenia organu rentowego, podtrzymując swoją opinię główną, która została wydana po szczegółowej analizie dokumentacji oraz przeprowadzonym przez biegłą badaniu ubezpieczonego. Biegła stwierdziła, że wskazane jednostki chorobowe oznaczają różne choroby, jednakże niezdolność do pracy z powodu poszczególnych schorzeń występuje jedynie w przypadku zaostrzeń dolegliwości u badanego. W okresie remisji badany pozostaje zdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej jako: ustawa chorobowa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 ustawy chorobowej, do okresu, o którym mowa w art. 8, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Powyższy okres 182 dni jest tzw. okresem zasiłkowym, którego wyczerpanie skutkuje odmową przyznania prawa do dalszego zasiłku chorobowego. Wobec tego kwestią rozstrzygającą jest to, czy niezdolności te były spowodowane schorzeniami tożsamymi współistniejącymi, czy też były to choroby różne.

Na podstawie wszystkich zgromadzonych dokumentów oraz opinii biegłej Sąd zważył, że niezdolności do pracy w okresach od 8 sierpnia 2019 roku do 5 lutego 2020 roku oraz od 13 marca 2020 roku do 10 lipca 2020 roku były spowodowane różnymi jednostkami chorobowymi. Należy wskazać, że w okresie pierwszej nieprzerwanej

niezdolności do pracy od 8 sierpnia 2019 roku do 5 lutego 2020 odwołujący był niezdolny do pracy z przyczyny choroby połączeń nerwowo – mięśniowych określonej jednostką chorobową G70, tj. miastenia. Natomiast w okresie drugiej niezdolności do pracy od 13 marca 2020 roku do 10 lipca 2020 roku odwołujący był niezdolny do pracy z przyczyny zaburzenia obejmującego nerwy, korzenie nerwów rdzeniowych i sploty nerwowe określonej jednostką G56, tj. mononeuropatie kończyny górnej. Ustalenia te są zbieżne z opinią biegłej z zakresu neurologii.

Dwie opinie sporządzone przez biegłą w ocenie Sądu są rzetelne i przedstawiają kompleksowy obraz stanu zdrowia odwołującego, wyczerpująco opisując jego choroby. Opinia główna i opinia uzupełniająca pozostawały ze sobą spójne wewnętrznie, tworząc logiczną całość i stanowiły one podstawę dokonania ustaleń przez Sąd.

Mając powyższe na względzie, Sąd na mocy art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. i ww. przepisów zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 23 czerwca 2020 roku, znak (...) i przyznał M. F. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 13 marca 2020 roku do dnia 10 lipca 2020 roku.